

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Pontificij iuris, Contractuum, seu Dispositionum inter viuos materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CXL.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96504](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96504)

ad omne damnum, & periculum, in quibus damnum, & periculum contingens de iure ad conductorem pertinet, & a solo separatione fructuum inclusive, & non ultra: alioquin locator de iure diceretur teneri de casu, & damno etiam circa fructus perceptos contingente, quod tamen est falsum, ut supra sapius dictum est: Conductor igitur, cui fructus a solo separare, & percipere fuit permissum, non dicitur turbatus, quominus potuerit uti, & frui, & sic usufructuare, quamvis post perceptionem, & a solo separationem illi postea fuerint ablati, & ui exportati a tertio, qui facto iniusto, cui propter illius potentiam resisti non potuit, fuit usus. Constat itaque ex his illud ultimum capitulum non ob stare, quominus conductores ad solutionem affictus, & mercedis cōuentae proportionabiliter solum pro rata fructuum iam perceptorum, & a solo separatorum, nō autem ad valorem, nec aestimationem eorumdem teneantur, quia damnum contingens, ut supra, circa illos ex aliquo casu fortuito, seu ex facto iniusto tertij, quem locator, eiusque successores non potuerunt, nec possent prohibere, ad ipsos conductores spectare debet, & sic in casu nostro ad dominum Scipionem, & ser Franciscum, qui de iure tenentur ipsi illustri Comiti ad solutionem affictus cōuenti proportionabiliter, & pro rata dictorum fructuum perceptorum, & a solo separatorum, quia hoc est iuris indubitati, quod damnum, & periculum circa fructus rei locatæ perceptos, & a solo separatos ad conductorem spectet, & spectare debeat, quando culpa ipsi locatori imputari non potest. Omnes ergo conductores bonorum dicti episcopatus Mutinæ, hoc damnum, & periculum pati debent per ea, quæ dicta sunt, & per alia plura, quæ potuissent adduci, quæ breuitatis causa omitti. Et ita in præmissis dicendum, & Illustrissimæ dominationis vestre referendum esse censui, saluo semper integerrimo iudicio eiusdem, cui me plurimum commendo. Laus Deo.

S V M M A E.

- 1 Conductor si facto tertij iniusto sit impeditus, cui dominus resistere non potuit, locator ad aliud plus non tenetur, quam ad remissionem mercedis solutæ, vel solutendæ.
Et solum pro rata temporis, quo fuit impeditus num. 9.
Et quando hoc verum sit num. 30. & 39.
Et quid illa verba ad aliud plus excludant num. 29.
- 2 Locator, si conductori ob vim maiorem uti frui impedito, & propter hoc damnum passio, aliam rem equè commodam obtulit, liberatur, ut conductor & a contractu recedere, et aliquid aliud contra ipsum petere nequeat.
- 3 Veritas præcedens, vel subsequens in locatione cum sterilitate compensatur, ut conductor ad soluendam integram pensionem anni sterilis, & ad perseuerandum in contractu teneatur.
Et quando hoc verum sit num. 32. 33. & 34.
- 4 Conductor, excepto tempore sterilitatis, seu impedimenti, quo re uti, & frui non potuit, pro reliquo tempore etiam futuro ad integram pensionum præstationem tenetur.
Et quando hoc procedat num. 35.
- 5 Locationis, & emptionis contractus æquiparatur, ac fraternizatur. Differunt tamen quandoque, & in aliquibus num. 36.
- 6 Emptionis contractus, si ante rem traditam ex postfacto res pro parte perierit, quoad aliam partem remanet, nec ab eo, alia parte iniusta, recedi potest.
Idem, si emptor propter aliquod impedimentum re uti non potuerit.
Et ad quid in his casibus venditor teneatur.
Et an idem sit in locationis contractu. & num. 36.
- 7 Conductoris modica incommoditas non est in consideratione, & si per modicum tempus etiam facto locatoris uti, & frui fuit impeditus, ad aliquam remissionem faciendam agere non potest.
- 8 Modicum tempus arbitrio iudicis dicitur secundum temporis qualitatem.

- 10 Causa, & impedimento, propter quod à contractu puta loca-
tionis recedere licetum esset, cessante, effectus quoque illius, ut à
contractu amplius recedi nequeat, cessare debet.
Et quando hoc verum sit num. 40.
- 11 Conductor vsu rei pro parte temporis tantum, & non pro toto
tempore impedito sit remissio mercedis pro rata temporis.
Et quando hoc procedat num. 39.
- 12 Locator conductori de damno ab alio illato teneri non debet.
- 13 Conductor statu rei locata etiam ab alio, quam à domino altera-
to, & mutato, postquam is aliquo tempore fuit re vsus, potest
etiam ante tempus locationis finitum à contractu recedere, &
solum pro rata temporis, quo pacifice vsus fuit, ad soluendam
pensionem teneri.
- 14 Idem, quando vsus rei locatae incommodatur, nisi modica esset in
commoditas, vel conductor perseverasset.
- 15 Conductor si factio alterius sit re vti impeditus, an illi dominus re
sistere poterit, an non, refert, & ad quid utroque casu do-
minus teneatur, & à quibus, & an à contractu pro toto tem-
pore conductor liberetur.
- 16 Locator quando, & quomodo offerendo patientiam conductori,
qui re vti impeditus esset, moram purgare possit ad hoc, ut con-
ductor in contractu perseverare teneatur.
- 17 De conductore, qui rem conductam ad prauidicium locatoris vel
let deferere, ad locatorem, cuius defectu conductor re vti impe-
ditur, argumentum valet.
- 18 Conductor si ante tempus à re conducta recessit, ad omnem pensio-
nem totius temporis tenetur, & locatori à contractu recedere,
& rem alteri locare licet.
- 19 Conductor re conducta vti impeditus potest à contractu recedere,
& pensiones futuri temporis solutas repetere.
- 20 Contrahentes in dubio secundum solitum, & consuetum inter ip-
sos servari convenisse censentur.
- 21 Locatio sequens facta eisdem conductoribus, vel heredibus tacite
in dubio secundum naturam primae factae intelligitur.
- 22 Conductor non usus re conducta eo modo, quo ex contractu tene-
batur, propter metum penae à superiore comminata excusa-
tur, & non tenetur ad soluendam pensiones convenitas, im-
mo solutas repetit.
- 23 Praeceptum penale superioris excusat eum, qui tenetur facere,
si non faciat.
- 24 Conductores ad longum tempus, ut ad annos viginti, emphyteo-
tis aequiparantur.
- 25 Emphyteota, statu rei emphyteotica, illiusque vsu absque sua cul-
pa mutato, & alterato, à totali pensionum prestatione li-
beratur.
- 26 Idem & magis in conductore ad longum tempus.
- 27 Conductor, si res perierit, ad quid contra locatorem agat.
- 28 Conductor sine iusta causa à contractu, & re locata recedere non
potest: secus ex iusta causa.
- 30 Conductor post impedimentum in re conducta remanens, & illa
simpliciter vtens censetur in contractu locationis perseverare,
& solum ad mercedis remissionem agit.
- 31 Quid, si proestetur, se rei conductae insistere, quousque de pen-
sionibus iam solutis sibi fuerit satisfactum.
- 34 Veritas suppletiva, seu compensativa sterilitatis in contractu lo-
cationis quae sit, & quando considerari possit.
- 36 Emptionis, & locationis contractus quo ad periculum, impedime-
tum, & damnum post perfectum contractum contingens, &
quo ad illud, an ex his à contractu recedi liceat, differunt.
- 37 In contractibus innominatis perfectio contractus potest ex causa
ab eo recedi.
- 38 Conductor impedito non vti re eo modo, quo debebat, ex quo dam-
num intollerabile fuit passus, non solum mercedis, sed etiam
temporis, pro quo res fuit conducta, remissio est facienda.
- 41 Causa finalis contractus ex praestatione illius colligitur.
- 42 Causa finalis contractus cessante, contractus quoque cessare debet.
- 43 Conductor, qui soluit pensiones totius temporis, si propter impe-
dimentum sibi illatum, aut ex alia iusta causa possit, & velit
à contractu recedere, potest rei conductae insistere, quousque
de pensionibus solutis fuerit sibi satisfactum.
- 44 Conductor impeditus vti, sui culpa, & facto locatoris non solum

ad pensionum iam solutarum satis factum esse
teresse lucrum cessantis, & ad alia damna con-
gere potest.

- 45 Idem, si fuisset impeditus facto tertij, quod locator praestare
debet.
- 46 Quid si locator ei ob illius potentiam, & vim resistere
non possit.
- 47 Quid si locator id conductori non iniungat.

E P I T O M E

Conductores, statu, & vsu rei conductae
& mutato, & in illo impedito, ac eius
ne cum coram enormi damno spoliatione
rioris, posse à contractu locationis pro toto
re recedere, & rei conductae insistere, &
anticipatis solutionibus, & damnis pa-
tis fiat: Nec locatores ex oblatione re-
vsus pro toto tempore impediti peco-
bus facta liberari à damno satisfactio-
tores in contractu perseverare debere: Et quod
tores vellent in contractu perseverare, cor-
na, & interesse etiam lucrum cessantis co-
agere: Nec veritas temporis praeterita
cum sterilitate, & damno compensanda
beri posse in casu huius consilij, plenè dam-
num.

C O N S I L I U M C X L

IN causa conductorum datij facti
Bononiae plura sunt discutenda
conductores, q. sua quali possit
vsu ipsius datij spoliationi fuerint
tu cuius mutato, & alterato p. annu, & de
ro sanctissimi Dom. Papae in vsu, & partem
tij cu enormi, & graui ipsorum damno impedi-
teneantur toto tpe conueto in ipso loca-
cu iisdem modis, & pactis persistere, & con-
Secundū, dato, q. de cetero statu stare
vtrū ipsi conductores rei conductae insiste-
quousque de anticipatis solutionibus dam-
ctis, ac de damnis per eos passis fuerit
ter satisfactum, retinere liceat. Tertium, p. annu
absque veri prauidicio, q. in dicto loca-
perleuerare teneantur, an ipsi contra cam-
re possint ad damna, quae ex tali impedi-
lencia interim passi fuerint, & ad quae
ad interesse lucrum cessantis. Quartum est
camera ad refactionem damno, & con-
pra, teneretur, vtrū sit habenda ratio vtrū
cro, annorum praeteritorum, & futurorum
vtrū camera conductoribus impeditis
tegratione, ac vsu, & patientia libera
tantundem tempus, quantum impediti fuerint
possit ad effectum, ut camera à damno
liberetur, & conductores tunc vique ad
debeant. ¶ Quoad primū, in quo tota vis
cludendū esse videtur, q. conductores im-
praedicto non obstat, q. uti stare, ac in illo
re teneantur, q. si quando conductor
eto tertij iniusto, cui dominus resistere
dominus non tenetur ad aliud plus, quam
sione mercedis solute, vel solutae: l. si
& l. si in lege. §. colonus. ff. locati. ergo
ctu recedere non poterit, etiam si remissio
¶ Secundo si licet vis maior conductori
non debeat, l. si merces. §. vis maior. l. et
§. si vis. ff. locati. & l. licet. C. eodem. ff. locati.
aliā rem aequē commodam obtulit, nec
nec conductor ad aliquid vltius contra
re poterit dicta l. ex conducto. in principio
rio cum textu in l. si quis domum. in pen-
cum in plures. in princ. ff. locati. Hae
duos effectus operatur, primū, ut loca-
etiam per conductorem inchoato liber-

et ut conditor à p̄ctu recedere non possit. d. l. cū in p̄ctu p̄ctum in fin. uerb. ¶ Tercio si postquā cōdu-
ctor locum propter impedimentū passus fuit, su-
peruenientibus, uel ante pradiū impedimentū
prædictū tunc conductor ad integrā pensionem il-
lud loci soluentem tenetur, quia ubertas
loci sublequens cū sterilitate cōpensatur.
¶ Quarto si locati. l. licet. C. cod. & c. propter
aliquid extra eod. tit. ergo in casu occurrenti im-
pedimentum temporale non debet operari, ut cōdu-
ctor p̄ctu recedere ualeant, sed solum, ut cognō-
re p̄ctu remissio fieri debeat, attenda ubertate præ-
dicta, & quæ libequi possit, quia ubertas necessario
peruenientium locacionis usque ad ultimum loca-
tionis decem. annuum arguit. d. l. si uno. in princ. &
d. l. licet. ¶ Quinto hæc opinio potest suaderi ex tex.
in l. exco. locati. ubi excepto, hoc est de p̄cto tē-
pore p̄ctum, seu impedimenti, quo cōductor rē
ad p̄ctu p̄ctu pro reliquo tpe etiam futuro, quo usus
fuit ad integrā pensionem præstationē tenetur: &
de casu ubi de hoc esse uidetur, q̄ perseverare
debet. ¶ Quinto si contractus locacionis, & em-
ptionis sup̄atur, ac fraternizant. l. 2. l. si. l. si fun-
dus. d. l. si in p̄cto. in si. cum sequen. ff. locati. Sed
si p̄ctu emptionis unius rei exp̄facto ante rem
transactam parte perierit, quoad aliam rei partē
remanens, à quo una pars non p̄t, altera inuita,
remanet in l. domū. ff. de cōtrahen. emp. & l. si. l. si.
C. de em. & oblig. itē si empta exp̄facto ante rei
transactam hæc propter aliquod impedimentum
transactam p̄t, propter hoc à cōtractu recedi nō
potest, sed remanet cōtractus, & uenditor solū tene-
re ad satisfactionem pretij, seu ad illius liberationem.
¶ Sexto in cōtractu locacionis dicendū est, stante
impedimento, propter qd conductor re uti nō potuit,
ut si datus in d. l. si fundus. qui in hoc cōtractum
emptonis, & locacionis conventionē equiparat: &
hæc sententia Romani in cōs. 432. incip. om-
ni p̄ctu. ¶ Quoad primū & c. quibus uoluit cō-
ductor locacionis in hoc casu durare, quis ipse non
irragūne p̄ctus fuerit. ¶ Sexto hæc pars cō-
trahit ex tex. in l. sed si addes. §. cū quidā.
¶ Locati. cū conductor propter casum re conducta
p̄ctu ad integrā totius t̄pis mercedem tene-
re. ¶ Quinto si qn conductor per modicū tēpus
remanens etia factu locatoris, seu alterius,
quem hoc potuit, nō potest agere, ut aliqua si-
bi mulctat. l. habitatores. in prin. ff. locati. Minus
ergo p̄ctu recedere sibi licitū erit, quia modica cō-
ductoris incommoditas nō est in consideratione. l. si
merces. i. si maior. l. si in lege. §. colonus. ubi casus
casus d. l. ex conducto. §. idemq. ff. loca. Sed in casu
occurrente conductores per modicum tempus re uti
impediti fuerint, habito respectu ad tempus, quo ipsi
manerunt, qd fuit, & est annorum uiginti, argumē-
tum, q̄ quæ uoluit Bal. in l. infulam. in 2. oppositio-
nem de reb. obliq. per l. cōtinuus. ff. cod. tit. & per gl.
p̄ctu. ¶ Quinto si iudicis secundū temporis qualita-
tem, arg. de. ¶ Octauo potest induci i. tex. in d. l. si
cōductor tempus facto hominis iniusto, cui dñs
remanens potuit, re locata uti fuit impeditus, cōdu-
ctor locatorem ad interesse, & ad remissionem
temporis agere nō potest, sed solum pro rata
domini. l. ff. locati. Pro reliquo ergo tempore con-
ductor hæc pensionem soluere tenebitur.
¶ Nono cessante causā, & impedimēto, propter qd
conductor à contractu recedere licuisset, debet esse

et ut impedimēti cessare, q̄ cessante causā debet ces-
sare effectus. l. adigere. §. quamuis. ff. de iure patro. c.
cū cessante. de appellat. Bal. l. generaliter. col. 4. uer.
reuoco. & in col. 3. uer. ex prædictis. C. de ep̄sco. &
cleri. Bar. in l. in omni. ff. de adoptio. & Abb. in c. & si
Christus. de iure iur. Sed in casu occurrenti conducto-
res ab initio, & per annos decē & ultra re pacificē usi
fuerunt, deinde per breue tēpus impediti fuerunt, &
dum cessauit impedimentum, ergo p̄ctu stare, &
in illo pro tpe sequenti usq; ad finem perseverare te-
nentur, nam qn conductori usus rei nō pro toto tē-
pore, sed pro parte fuit impeditus, mercedis remissio
fit pro rata temporis. ut in l. ex conducto. §. item cum
quidam & ibi Pau. de Cast. ff. locati. l. qui infulam. §.
qui ædilis. eod. tit. Bar. in d. l. si uno. §. cum quidā. Bal.
in cons. 318. in 3. lib. & idē Bal. & alij in d. l. si fundus.
¶ Ultimo si locator non debet conductori teneri de
damno ab alio illato. l. sed, & de damno. d. l. si fundus.
in si. ff. locati. ergo in casu nostro dñi locantes teneri
non debent de facto, & damno illato à Papa, uel eius
auctoritate, & mandato, cui resisti non potuit.
¶ His tñ omnibus præmissis, & multis aliis, quæ fortē
pro hac prima opinione possent adduci, non obsta-
ntibus, cōtrarium in casu occurrenti uerius de iure esse
uidetur, q̄ ipsi conductoribus, rei statu alterato, atq;
mutato, à contractu recedere licitum fuerit ex infra
dicendis: & primo per rex. notabilem in l. si merces.
§. si uicino. ff. locati. ubi si post locacionem factam, &
postquam cōductor per aliquod tempus re usus fuit,
statutus rei ab alio, quā à domino fuerit alteratus,
atque mutatus, ut conductor deinceps ita commodē
re uti nequeat, licitum est conductori etiam ante tē-
pus locacionis finitum à contractu recedere, & pro
rata temporis, quo pacificē usus fuit, solum ad soluē-
dum pensionem tenetur. Profecto ille tex. est claus.
in hac materia. & Pau. de Cast. ibi dicit, q̄ quando
usus rei locatæ incommodatur, licitum est conducto-
ri à contractu recedere, & pro rata temporis tantum
ad pensionē tenetur, nisi modica esset incommoditas.
l. habitatores. in prin. ff. eo. uel si esset magna, condu-
ctor perseverasset nec recessisset, quia tūc ad integrā
pensionē teneretur. l. qd si domus. in prin. eod. tit. sit
ergo cautus conductor, ut statim recedat, uel prote-
stetur, arg. l. item queritur. §. exercitu. ff. locati. Sed in
casu nostro magna fuit incommoditas, & læsio, ac ab
initio impedimenti conductores à contractu recessē-
runt, ueluti ex eorum protestationibus apparet, igitur
& c. ¶ Secundo multū refert, an conductor re uti
fuerit impeditus facto alterius, cui dominus resistere
potuit, an uero facto eius, cui resistere non potuit, pri-
mo casu conductor ab onere soluēdi pensiones etiā
pro futuro tempore, & sic à contractu liberatur, & do-
minus illi ad damnum, & interessē ē lucri cessantis
tenetur. l. si in lege. §. colonus. uer. item utiliter. & l.
si fundus. I. ver. nā & si colonus tuus. ff. locati. Secūdo
casu dñs ad interessē non tenetur, sed conductor ab
onere soluēdi pensiones pro toto tempore futuro,
& consequenter ē ab ipso cōtractu liberatur. d. §. co-
lonus. in 1. respon. ibi colonus si ei frui nō liceat, to-
tius quinquennij nō statim rectē ager, & si reliquis
annis dñs eum frui patiatur: hoc idem probatur in d.
l. si fundus. circa finē, ibi fin uero ab eo interpellabat,
quem tu prohibere propter uim maiorem, aut potē-
tiam eius non potueris, nihil ei amplius, hoc est inter-
esse, quā mercedē remittere, uel reddere, solutū ui-
delicet, debebis, nō aliter, quā si cōductor latronum
incursum fuisset à re locata expulsus, ut ibi in l. sequenti.
& arg. d. l. ex conducto. §. si uis. & d. l. si merces. §. uis
maior. oportet. n. præstari rem cōductor, ut illa frui
utiq; possit, alioquin omne dānum ad dominū perti-
nebit,

traria possunt allegari, efficacius esse videtur, quod compensatio impeditenti, & sterilitatis temporalis allegata cum ubertate precedentis, vel subsequenter temporis arguit, atque demonstrat conductores teneri ad perseverandum in contractu usque ad finem. d. l. si uno. & d. c. propter sterilitatem. cum similibus: quia respondetur hoc fundamentum in se verum esse, sed non inferre cameram in proposito, & in terminis, de quibus agitur. Si enim essemus in casu, in quo ubertas compensatiua, seu suppletiva dari posset, forte verum esset id, quod praesupponitur. At in presenti contractu datij salis talis ubertas considerari, & praesupponi non potest, ut proxime dictum fuit, & statim dicitur; igitur motuum cessat, quia argumentum, data diversitate, seu instantia, corrumpitur cap. sicut urgeri. 1. quaest. 1. l. inter stipulantem. §. sacram. versic. sed haec dissimilia. ff. de verborum oblig. & cap. inter corporalia. de translat. episcopo. Quod autem in casu occurrenti ubertas dari, & considerari non possit, satis clare probatur, nam ubertas est, quando ultra consuetum, & communem cursum redditus rei conductae multum augentur, propter quod augmentum excessivum quandoque pensiones, & solutiones annuae augentur, iuxta not. per glo. & Bartolum in d. l. si merces. §. vis maior. & per Imolam in d. c. propter sterilitatem. col. 9. versic. ulterius. quandoque fit remissio mercedis anni sterilis, & quandoque non fit conductori remissio mercedis propter sterilitatem: & hoc casu ubertas appellatur suppletiva secundum Bald. in d. l. licet. col. 9. de qua etiam plenissime tractat Imol. in d. cap. propter sterilitatem. colum. 10. cum tribus sequentibus: & ubertas augmentatiua, hoc est, ob quam pensio augetur, non dicitur, nisi fuerit perceptum ultra id, quod consuetum est, tantum, quod excedat dimidiam eius, quod percipi consuevit. Ubertas vero suppletiva, quae etiam compensatiua dicitur, per quam compensatio fit cum sterilitate, est illa, de qua loquitur tex. in d. c. propter sterilitatem. in d. l. licet. & in d. l. si uno. in princip. ut quando ultra solitos, & consuetos redditus fuerit perceptum aliquid magnum saltem usque ad dimidiam, vel parum minus dimidia eius, quod percipi consuevit erat, ut latius declarat Imo. in d. cap. propter sterilitatem. Glo. vero in d. l. licet. & in d. l. si uno. & Azo in summa. C. loca. dicunt, ubertatem esse, quando ultra communem cursum duplum, vel paulo minus duplo eius, quod percipi consuevit erat, percipitur: & sic ubique docto. & gloss. utriusque censura voluerunt, ubertatem tunc esse, quando conductor ultra consuetos redditus ex re conducta uno anno, vel pluribus longe plures redditus percipit: & haec ubertas potest diversimode contingere, primo, quando redditus longe maioris pretij fuerint, quam sint soliti, ut nolunt gl. Bar. & alij in d. l. si merces. §. vis maior. & in d. cap. propter sterilitatem. Quae ubertas hoc modo in casu nostro contingere non potuit, quoniam conductores ex pacto iurato sal plaris vendere non potuerunt, sed semper uno, eodemque pretio. Alio modo ubertas dici potest, quando magna fuit ultra consuetum modum abundantia reddituum, quod quidem potest esse dupliciter, vel propter maiorem industriam, & diligentiam conductoris, vel propter casum fortuitum, & anni, seu celi bonam temperiem, atque conditionem, ut per gl. magnam. in si. uer. in d. l. licet. Sed ubertas contingens propter diligentiam, & industriam conductoris non est considerabilis, nec aliquid ad fauorem locatoris contra conductorem ad recompensandum cum sterilitate operatur, ad tradita per illam gl. in d. l. licet. quia officium suum nemini debet esse danotum. l. si quis ex signatoribus. ff. quod ad testam. aper. & hoc modo ubertas in casu nostro non fuit, nec esse

Super modo, ut in cotarium allegatis respondetur, quod si conductor uti, tur, & quomodo dicebatur, quod si dominus resistere impeditur facto tertij, cui dominus resistere non potuit, tunc dominus ad nihil aliud plus, quam ad remissionem mercedis teneatur, respondetur, quod illa sententia Rom. in d. consi. utitur, videlicet ad illam sententiam dicuntur excludere interesse lucris cessantibus, ut d. l. si fundus. & per Bartol. in d. l. si uno. & d. c. propter sterilitatem. cum similibus: non autem recessum a contractu casu, quo conductor fuisset spoliatus, & re uti impeditur propter statum rei totaliter mutatum per aliquem. Secundo respondeo, quod quando conductor in re post impedimentum remanet, & illa simpliciter utitur, tunc praesumitur perseverasse, & quod re uti fuerit ex contractu locationis, & solum ad remissionem pensionum solutarum agere potest, ut in dictis iuribus. Et quando contrarium expresse apparet, tunc quod conductor incontinenti protestatus fuisset se non amplius stare contractui, & quod intendit rei conlationem, de iure intelligitur, quousque sibi de anticipatis pecuniariis solentibus fuerit satisfactum, & ad hunc effectum solum, & non animo perseverandi, veluti etiam in illa d. c. de certa alind est dicendum per praedicta, videlicet quod perseverare non teneatur. Nisi locator in contractum nullum se paratum impedimenta removere. Sed si moram purgasset iuxta ea, quae habentur in d. l. si in lege. §. colonus. & argu. l. si quis domum. ubi dicitur, loca. & praedictum fuit: nam haec propositio, de denuntiatio facta per conductorem sibi potest fieri de contra facta a locatore, ut in d. §. colonus. ibi Pau. de Cast. l. item queritur. §. exercitum. & loca. & late traditur per eundem Paulum in l. cum imples. §. locator horrei. cod. tit. Vnde cum in casu nostro camera remissionem ab initio non obtulerit, immo iam denegaverit, conductorebus a contractu recessum fuit. Non obstat si in principale motuum, licet in d. suo conf. arguendo de ubertate, quae cum sterilitate compensatur, quae infert, quod locatore contractum recedere nequeat, cum remissio sit a seipso precedentis, & futuri temporis regulanda. d. l. licet. loca. d. l. si uno. in princip. cum similibus. Quia respondetur primo, praedicta esse vera, quando conductor post impedimentum simpliciter, & sic animo perseverandi in re conducta perseverasset, & quod licet, ut supra. Secundo responderetur, quod in casu conductionis datij salis non potuit dari sterilitatem, ubertas, attenda natura huius locationis propter inter ipsas partes facta, quae magis servanda sunt quam natura contractus. d. l. si in lege. §. colonus. in l. i. habitatores. & ibi Pau. & l. si merces. §. vis maior. & l. contractus. ff. de reg. iur. quibus patet contentum fuit, quod conductores sal certo pretio, & non maiori vendere tenerentur, prout venditum fuit, & sic respectu pretij, quod maius convento potuit fieri, ubertas considerari non potest, sed ubertas, si evenisset casus, quod sal non fuisset conventum. Conventum etiam fuit de certa salis quantitate singulis annis ipsis conductoribus praestanda, & ubertas considerari possit, argum. not. per gl. & ibi in d. l. licet. Quare ex his motuum Roma in nostro cessare dicitur, quia ipse loquitur in re, & ubertas, & fertilitas dari, & considerari potest, licet in terminis d. l. licet. d. l. si uno. & c. propter sterilitatem. extra de locat. non autem in casu nostro per praedicta. Dantur etiam alij casus, in quibus sterilitas, & ubertas in contractu locationis non contingunt, ut per Baldum in d. l. licet. in 3. q. ¶ Non obstat si in principale fundamentum, de quo supra in principio, quod inter alia, quae pro parte con-

cum locatores hæc non fecerint, ad damna, & inter-
esse teneri debent, argum. d.l. item quaritur. §. exerci-
ti. & d.l. si in lege. §. colonus. iuncto co., quod uoluit
gl. in d.l. si domus. quam allegat Paul. de Cast. in d.
§. colonus. ¶ Circa quartum, & quantum dubium
non infitio, quia ex prædictis satis ad fauorem con-
ductorum reloluta esse uidentur, quòd libertas cum
sterilitate, & damno compensari non debeat, ueluti
supra in responsione tertij argumenti primi dubij
plenius dictum fuit. ¶ Vltimum quoque dubium
fuit relolutum, quòd non fit locus reintegracioni
temporis, in quo conductores re uti impediti fue-
runt, ex quo conductores fuerunt ab initio protesta-
ti locatoribus, & non decontra, per ea, quæ plenè
supra dixi, quæ non repeto, cum uideri possint.

S V M M AE.

- 1 Conduçtor de iure mercedis remissio non est facienda propter casum circa rem, seu fructus contingentem, quando ex re conduçtor percipit tot fructus, quod plus perciperet, quam sit pensio ab eo soluenda, uel non minus dimidia illius.
- 2 Remissio mercedis de iure fit conduçtori propter damnum, & incommodum conduçtoris, non autem propter lucrum cessans.
- 3 Lucri cessantis consideratio in conduçtore quando haberi debeat.
- 4 Conduçtori non est facienda remissio et in casu, quo absque culpa locatoris casu fortuito sibi viti frui non licuit, nisi ex hoc damnum, & incommodum magnum, ac intollerabile passus fuisset.
- 5 In locatione ubertas annorum præteritorum quoad remissionem faciendam debet cum singlitate, & damno alterius anni comparari.
- 6 Remissio tunc facienda est conduçtori, quando percipit minus dimidia eius, quod singulis annis, deductis expensis, percipi consueverat erat.
- 7 Secus si plus dicta dimidia perciperet.
- 8 Conduçtor ad hoc, ut mercedis remissionem consequatur, quid probare debeat.
- 9 Locator de casu fortuito ob eius præcedentem culpam contingente conduçtori tenetur, & ad quid.
- 10 In locatione si fiat pactum, quod conduçtor pro reparatione certum quid singulo anno expendere teneatur, & si quid ultra necesse fuerit expendere, locator ipse ad illud teneatur, quando, & quomodo locator ob non reparationem conduçtori teneatur.
- 11 Penes conditionales non debetur, nec peti possunt, nisi ratione moræ.
- 12 Inciso arborum necessaria culpe non ascribitur, nec damno dici debet.
- 13 Locator lassus ultra dimidiam iuste pensionis non obstante iuramento simpliciter de non contraveniendo aliqua ratione, nec causa, potest remedio l. 2. c. de rescin. uend. ad rescissionem contractus, uel ut iussa, & uera pensio a conduçtore suppletari, agere.

EPI T O M E.

CONDUCTORI remissio mercedis non est faci-
cienda, quando tantum ex re conducta percepit
quod, deducto onere pensionis soluenda, aliquid li-
bi remansit, & damnum, quod circa rem, & fructus
contigit, non fuit magnū, & intollerabile, ut minus di-
midia vel pensionis soluenda, vel eius, qđ singulo an-
no picipi cōsuevit erat percepisse: si tēto pacto iter ptes,
qđ remissio mercedis sit faciēda i quolibet casu guerre
aut tēpestatis, aut alio fortuito casu, put iuris fuerit.

CONSILIVM CXLI.

Non praesenti causa paucis me expediat: nam ex quo inter partes pacto conuentu est, & remissio mercedis fit facienda in quolibet casu guerra; aut tepestatis, aut alio fortuito casu, prout iuris fuerit, uidendum est, an de iure si mus in casu, in quo remissio fit facienda: & quis doct. multu nariet in declarado, & cognoscendo casum, in quo de iure mercedis remissio est facienda, ut late habetur per Ioan. de Imol. pro Abb. in c. propter sterilitate extra de loca. & per Paul. de Cast. pro Bar. in